

НАВЧАННЯ ШКОЛЯРІВ МОВНИХ МЕНШИН В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

Галай О.В.

старший викладач кафедри англійської мови

та методики її навчання

Уманського державного педагогічного університету

імені Павла Тичини

Сьогодні перед системою освіти Сполучених Штатів Америки стоїть безпрецедентне завдання. У той час, коли світова економіка стала вимагати все більш освічених працівників, Сполучені Штати стали центром імміграції з усього світу. Так, учні в уніфікованому шкільному окрузі Лос-Анджелеса говорять принаймні на 90 перших мовах, в школах Чикаго-Сіті – на 88, а в Нью-Йорку – на 114. Багато з них планують отримати вищу освіту, а потім і роботу за кваліфікацією. Країна потребуватиме все більшу кількість спеціалістів у зв'язку зі зростанням інформаційно-інтенсивної частини американської економіки тоді, як учні з числа мовних меншин будуть ставати все більшою і більшою частиною населення.

Ці обставини істотно відрізняються від тих, з якими зіткнулася система освіти, коли в другій половині дев'ятнадцятого століття і в першу половину двадцятого століття в Сполучені Штати прибували хвилі іммігрантів з Південної і Східної Європи. Більшість з цих іммігрантів не були високоосвіченими; вони приїхали в Сполучені Штати, щоб отримати роботу на млинах, шахтах і фабриках – роботу, що вимагає сили і наполегливості, і лише мінімальний рівень освіти. Як правило, їхні діти закінчили середню школу і знайшли більш безпечне місце в американській економічній системі, здебільшого, в якості службовців. Третє покоління могло піти в коледж; на той час англійська мова впевнено стала мовою сім'ї: мова школи була мовою дому.

Положення сьгоднішніх іммігрантів значно відрізняється. Частково, в результаті нових імміграційних законів, що віддають перевагу тим, хто володіє навичками і знаннями вигідними для Сполучених Штатів, багато хто з сьгоднішніх іммігрантів – високоосвічені ділові люди та професіонали, вони очікують, що їхні діти займуть такі ж позиції в новому суспільстві. Батьки менш привілейованого походження мріють про те ж саме для своїх дітей. Школи, які вони відвідують у Сполучених Штатах сьгодні, вважають культурне розмаїття цінністю, на відміну від шкіл в перші роки століття, коли «американізація» вважалася їх основною місією. А суспільство, в яке інтегрують сьгоднішні іммігранти, пропонуватиме все менше і менше можливостей для тих, хто не має відповідної освіченості та вміння впоратися з рідного роду проблемами.

Таким чином, американські школи зіштовхуються з проблемою забезпечення навчальними програмами просунутого рівня для багатьох студентів, які, приїхавши до США, мають обмежене володіння англійською мовою. З моменту появи нових іммігрантів шкільна система на кожному етапі, не може не враховувати мовні та культурні диверсії, починаючи вже з початкової школи. В середніх школах особливо необхідно знайти способи і зробити свою навчальну програму доступною для зацікавлених та обдарованих учнів, але чий рівень володіння англійською мовою ще не відповідає рівню носіїв англійської мови.

Ця нова ситуація вимагає того, щоб вчителі, переосмислили деякі зі звичних очікувань і практик. Замість того, щоб припускати, що студенти готові вчитися, перш за все, лише за допомогою усного мовлення, має бути усвідомлення того, що усна мовна інформація, до того ж, має підтверджуватися певними почуттями та емоціями. Замість того, щоб припускати, що володіння письмовою англійською мовою повинно передувати письмовим завданням, потрібно включити письмо в зміст курсу вивчення англійської мови як способу підвищення розуміння матеріалу. Замість того, щоб припускати, що всі учні

розуміють написані завдання в такій же мірі, як і самі вчителі, необхідне розуміння того, що сприйняття цього завдання самими учнями може суттєво відрізнятись. Врешті-решт, потрібно всіляко підтримувати студентів з обмеженим рівнем володіння англійською мовою, та заохочувати їх максимально використовувати свій інтелектуальний потенціал; при цьому вчителі повинні завжди бути обережними, щоб не сприймати їх поточний рівень володіння англійською мовою як показник інтелекту і когнітивного розвитку.

Література

1. Cummins, J. (1989). Empowering minority students. Sacramento, CA: California association of Bilingual Education.
2. Skehan, P. (1989). Individual Differences in second-language learning. London: Edward Arnold.